

БРОДНИЦЬКА ЗОШ І-ІІ ст.

Сотнями дитячих ніг на протязі більш ніж півстоліття витопані стежки до сільської школи. А починалося все так. до 1939 року, за часів, коли територія села відносилася до Витчівської гміни Пінського повіту, деяких сільських дїтлахів навчали польською мовою писати, читати, рахувати. Спеціального приміщення для навчання дітей не було.

На початку 40-х років були спроби організувати навчання дітей вже українською мовою. Першою вчителькою бродничан, за радянської влади, була Соловей Нонна Іванівна.

Коли лінія фронту в 1943 році наблизилася до села, навчання припинили. Восени 1945 року заняття відновились. Проте, лише у 1949 році в селі офіційно було відкрито початкову школу. Першими вчителями були випускники училищ та інститутів із південних областей: Дяченко Іван Антонович, Різній Тамара Михайлівна, Корсунська Галина Іванівна та інші. Заняття проводилося в приватних будинках.

Перше приміщення школи, збудоване у 50- роках, містило всього 2 класи. Згодом почалося будівництво нового приміщення, яке і нині використовується для навчання учнів. У 80-х роках побудовано нове крило школи. Поступово, із філії Сварицевицької семирічки, початкова школа переросла у самостійну Бродницьку семирічку, перший випуск якої був у 1955 році. А ще школа називалася восьмирічкою, неповною середньою школою. Зараз – школа І-ІІ ступенів.

Багато вчителів працювало в цьому навчальному закладі за роки його існування. Пам'ять односельчан-старожилів із вдячністю береже їх імена. Про кожного розповідають із пошаною та просять закарбувати їх в історію села та школи.

Нині в нас працює 20 педагогів, які навчають 113 учнів. І всіх їх щодня вітає рідна школа.